

Trojúhelník Německo-Čína-Rusko na Ukrajině

 zvedavec.news/komentare/2023/01/9475-trojuhelnik-nemecko-cina-rusko-na-ukrajine.htm

Melkulangara K. Bhadrakumar

2.1.2023 Komentáře Témata: Analýza, Čína, Německo, Rusko 1108 slov

Americký ministr zahraničí Antony Blinken si pravděpodobně myslel, že v roli světového policisty, do které se sám jmenoval, je jeho výsadou kontrolovat, co se děje mezi Německem, Čínou a Ruskem a vědět, na čem se domluvili. Jisté je, že Blinkenův telefonát čínskému státnímu radovi a ministru zahraničí Wang Yiovi 23. prosince dopadl fiaskem.

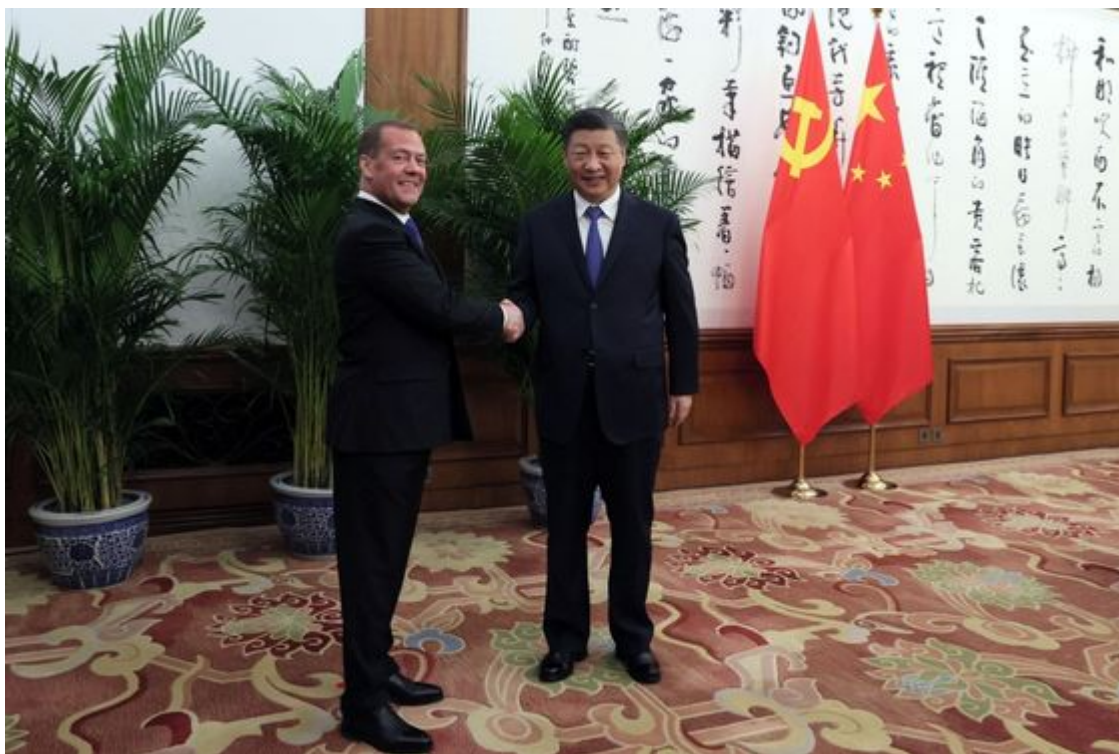
Jeho záměrem bylo zcela jistě zjistit podrobnosti o dvou výměnách na vysoké úrovni, které čínský prezident Si Ťin-pching absolvoval v předchozích dnech – s německým prezidentem Frankem-Walterem Steinmeierem a předsedou strany Jednotné Rusko, respektive bývalým ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem.

Blinken se domníval, že úterní telefonát Steinmeiera se Siem a Medveděvova nečekaná návštěva Pekingů a jeho střední setkání se Siem nemusely být náhodné. Medveděvovým úkolem bylo předat Si Ťin-pchingovi nějakou vysoce citlivou zprávu od Putina. Ještě minulý týden se objevovaly zprávy, že Moskva a Peking pracují na setkání Putina a Si Ťin-pchinga koncem tohoto měsíce.

Steinmeier je zkušený diplomat, který v letech 2005-2009 a 2013-2017 zastával post ministra zahraničí a v letech 2007-2009 byl vicekancléřem Německa, a to v době, kdy byla Angela Merkelová německou kancléřkou (2005-2021). Merkelová po sobě zanechala dědictví v podobě značného zlepšení vztahů Německa s Ruskem i Čínou.

Steinmeier je vysoce postaveným politikem Sociálnědemokratické strany – stejně jako současný kancléř Olaf Scholz. Je jisté, že Steinmeierův telefonát se Si byl konzultován se Scholzem. To je jedna věc.

Steinmeier hrál především zásadní roli při vyjednávání dvou minských dohod (2014 a 2015), které stanovily soubor opatření k zastavení bojů v Donbasu po převratu v Kyjevě, podporovaném USA.

Čínský prezident Si Ťin-pching (vpravo) s předsedou strany Jednotné Rusko Dmitrijem Medveděvem, Peking, 21. prosince 2022.

Když se minské dohody začaly v roce 2016 rozpadat, Steinmeier přišel s geniálním nápadem, který později vešel ve známost jako Steinmeierova formule, jež stanovila posloupnost událostí uvedených v dohodách.

Konkrétně Steinmeier vyzval k uspořádání voleb na separatisty ovládaných územích Donbasu podle ukrajinské legislativy a pod dohledem OBSE. Navrhoval, že pokud OBSE vyhodnotí hlasování jako svobodné a spravedlivé, bude iniciován zvláštní samosprávný status těchto území.

To vše je ovšem dnes již minulostí. Merkelová se nedávno v rozhovoru pro deník Zeit „přiznala“, že minská dohoda byla ve skutečnosti pokusem Západu získat „neocenitelný čas“ na to, aby se Kyjev přezbrojil.

Vzhledem k těmto složitým okolnostem by Blinken mohl tušit, že něco není v pořádku, když Steinmeier z ničeho nic telefonoval se Si Ťin-pchingem a Medveděv se následující den náhle objevil v Pekingu a byl přijat čínským prezidentem. Pozoruhodné je, že Peking vnímal vztahy Číny s Německem a Ruskem spíše optimisticky.

Si Ťin-pching předložil Steinmeierovi tříbodový návrh týkající se rozvoje čínsko-německých vztahů a prohlásil, že „Čína a Německo byly vždy partnery dialogu, rozvoje a spolupráce a také partnery při řešení globálních výzev“.

Stejně tak na setkání s Medveděvem zdůraznil, že „Čína je připravena spolupracovat s Ruskem na neustálém rozvoji čínsko-ruských vztahů v nové éře a na spravedlivějším a rovnějším globálním řízení“.

V obou prohlášeních byla jako téma jednání zmíněna Ukrajina, přičemž Si zdůraznil, že „Čína zůstává odhodlána podporovat mírové rozhovory“ (Steinmeierovi) a „aktivně podporuje mírové rozhovory“ (Medveděvovi).

Blinken se však svého úkolu zhostil neobratně, když do popředí vyzdvihl sporné otázky mezi USA a Čínou, zejména „současnou situaci COVID-19“ v Číně a „význam transparentnosti pro mezinárodní společenství“. Nepřekvapí, že Wang Yi Blinkenovi přísně doporučil, aby se „nezapojoval do dialogu a zadržování zároveň“, a aby „nemluvil o spolupráci na jedné straně, a zároveň na druhé straně bodal do Číny“.

Wang Yi řekl: „To není rozumná soutěž, ale iracionální potlačování. Nemá za cíl správně řídit spory, ale konflikty vyostřovat. Ve skutečnosti se stále jedná o starou praxi jednostranného

zastrašování. To pro Čínu nefungovalo v minulosti a nebude to fungovat ani v budoucnosti.“

Konkrétně k Ukrajině Wang Yi uvedl: „Čína vždy stála na straně míru, cílů Charty OSN a mezinárodní společnosti, aby podpořila mír a rozhovory. Čína bude i nadále hrát konstruktivní roli při řešení krize svým vlastním způsobem.“ Z výkladu amerického ministerstva zahraničí vyplývá, že Blinken nedokázal Wang Yi přimět k smysluplnému rozhovoru o Ukrajině.

Nedávné německé návštěvy Pekingu, které následovaly v krátkém časovém sledu – návštěva kancléře Olafa Scholze v Číně minulý měsíc s delegací nejvyšších německých generálních ředitelů a Steinmeierův telefonát minulý týden – se v Beltwayi nesetkaly s dobrým ohlasem.

Bidenova administrativa očekává, že Německo bude nejprve koordinovat své kroky s Washingtonem, místo aby samostatně vůči Číně vyvíjelo vlastní iniciativy. (Zajímavé je, že Si Ťin-pching zdůraznil, že je důležité, aby si Německo zachovalo svou strategickou autonomii.)

Současná proamerická ministryně zahraničí Německa Annalena Baerbocková se od návštěvy kancléře Scholze v Číně distancovala. Steinmeierův telefonát Siovi zjevně potvrzuje, že Scholz postupuje podle plánu pokračovat v konstruktivní spolupráci s Čínou, jak to učinila Merkelová, bez ohledu na stav napjatých vztahů USA s Čínou.

Přesto je diskuse s Čínou o mírovém uspořádání na Ukrajině odvážným krokem německého vedení v současné době, kdy je Bidenova administrativa hluboce zapojena do zástupné války s Ruskem a má v úmyslu podporovat Ukrajinu „tak dlouho, jak to bude nutné“.

Je tu však i druhá stránka věci. Německo v posledních měsících internalizuje svůj hněv a ponížení. Německo nemůže nemít pocit, že bylo v rámci odpočítávání ukrajinského konfliktu přehráno – což je

pro zemi, která je ve své zahraničněpolitické orientaci skutečně atlantistická, obzvláště nepříjemné.

Němečtí ministři veřejně vyjádřili nespokojenost s tím, že americké ropné společnosti bezostyšně využívají vzniklé energetické krize k dosažení neočekávaných zisků prodejem plynu za troj- až čtyřnásobek domácí ceny v USA. Německo se rovněž obává, že zákon Bidenovy administrativy o snížení inflace, který staví na základních investicích do klimatu a čisté energie, může vést k migraci německého průmyslu do Ameriky.

Nejhorším řezem ze všech bylo zničení plynovodu Nord Stream. Německo musí mít poměrně dobrou představu o tom, jaké síly za tímto teroristickým činem stojí, ale nemůže je ani pojmenovat a musí potlačovat pocit ponížení a rozhořčení. Zničení plynovodu Nord Stream činí z oživení německo-ruských vztahů mimořádně trýznivou záležitost. Pro každý národ s hrdou historií je příliš mnoho na to, aby se smířil s tím, že bude postrkován jako pěšák.

Scholz a Steinmeier jsou zkušení politici a věděli by, kdy je třeba zakopat a schovat se. V každém případě je Čína pro hospodářské oživení Německa nesmírně důležitým partnerem. Německo si nemůže dovolit, aby USA zničily i jeho partnerství s Čínou a učinily z něj vazalský stát.

Pokud jde o válku na Ukrajině, Německo se stává frontovou zemí, ale taktiku a strategii Západu určuje Washington. Německo odhaduje, že Čína má jedinečné předpoklady stát se mírotvorcem na Ukrajině. Vše nasvědčuje tomu, že i Peking se pro tuto myšlenku zahřívá.

A German-China-Russia Triangle On Ukraine vyšel 31.12.2022 na Oriental Review. Překlad v ceně 469 Kč Zvědavce.

Známka 1.1 (hodnotilo 19)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků

(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF